

N:o 11.

Ank. till Riksd. Kansli den 22 Febr. 1881, kl. 3 e. m.

*Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 5,
i anledning af väckt motion om ändring i Kongl. Jagt-
stadgan den 21 Oktober 1864 i fråga om jagt efter elg.*

I den af Herr J. Magnusson under N:o 59 afgifna motion är föreslaget, att Riksdagen för sin del måtte besluta den förändring i gällande jagtstadga, att ingen utan Kongl. Maj:ts särskilda tillstånd finge anställa jagt efter elg å boställens skogar och marker.

Såsom motionären antager, är med den nu tillåtna jagt efter elg förenad fara att djurslaget skall mer och mer förminskas och slutligen alldeles utrotas; och innehåller motionen, utom annat, uppgifter om antalet af dödade elgar under senare åren, äfvensom angående vidden af skogbärande mark, som, i händelse motionärens förslag vinner bifall, skulle, utöfver den mark, hvarå jagträtten tillkommer Kongl. Maj:t och kronan, erbjuda "skydd och lämpliga platser för så kallade elgstånd".

Utskottet anser sig till en början böra uttala den mening, att det i jagtstadgans 2 § intagna förbud att utan Kongl. Maj:ts särskilda tillstånd jaga elg å de i § 1 omförmälda områden synes Utskottet vara tillfyllest att förekomma djurslagets utödande, då nämnda vidsträckta och till allra största delen skogbärande områden väl böra anses erbjuda både nödigt skydd och lämpliga platser för elgstånd. Det är vidare att märka att boställena i allmänhet ligga spridda och endast undantagsvis sammanhängande med sådana större skogstrakter, der

rättigheten till jagt efter elg blifvit Kongl. Maj:t och kronan förbehållen. Boställesnas skogar äro derigenom mindre passande till uppehållsort för elgen, som, enligt motionärens ord, söker skogsbestånd med jemn fördelning, stor utsträckning och hög ålder; och då enligt lag jagträtten å jord, som blifvit till bruk åt någon upplåten, tillhör brukaren, der ej annorledes aftalas, torde det icke utan allt skäl kunna sättas i fråga, huruvida icke, i fall motionärens förslag vinner kraft af lag, nuvarande boställshafvare och arrendatorer derigenom förnärmas i sin rätt.

På grund af hvad nu blifvit anfördt, hemställer Utskottet

att Herr J. Magnussons motion måtte lemnas utan afseende.

Stockholm den 22 Februari 1881.

På Utskottets vägnar:

AND. LEWIN.
